

Klachtencommissie Fivoor

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 10 januari 2024 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het toewijzen aan een andere zorgverantwoordelijke.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

Klager heeft een klacht ingediend over de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van overplaatsing. De beslissing houdt in dat klager van [locatie Fivoor] naar [locatie 2 Fivoor] overgeplaatst zal worden. Ten tijde van de zitting is de beslissing al met klager besproken, maar heeft hij nog niet de zogenoemde 8.16-brief overhandigd gekregen. Klager heeft een klacht tegen de aangekondigde overplaatsing tijdig ingediend bij de klachtencommissie met een schorsingsverzoek. Nu klager door het niet ontvangen van een zogenaamde 8.16-brief kennelijk niet is geschaad in zijn klachtrecht nu hij tijdig tegen dit te nemen of genomen besluit een ontvankelijke klacht heeft ingediend. Uit de memorie van toelichting blijkt dat de wetgever in de Wvggz cliënten een serieus klachtrecht heeft gegeven. Het verdient echter de voorkeur dat verweerders nog eens goed kijken naar de procedure over het nemen van een beslissing om een client over te plaatsen naar een andere instelling. Bij zo een besluit hoort een artikel 8.16-brief. De commissie merkt ten overvloede op dat deze brief niet is bedoeld om overdracht van de ene naar de andere zorgverantwoordelijke vorm te geven, maar om een client te informeren over het besluit, de motivering die hieraan ten grondslag ligt en de client te wijzen op de mogelijkheid van klachtrecht.

De klachtencommissie stelt aan de hand van het medisch dossier vast dat klager lijdt aan een psychische stoornis, namelijk schizofrenie en een stoornis is het gebruik van cocaïne en cannabis. Klager is tijdens zijn behandeling binnen [locatie Fivoor] herhaaldelijk afdelingsafspraken niet nagekomen. De klachtencommissie onderschrijft dat klager tijdens zijn behandeling op [locatie Fivoor] regelmatig onder invloed was van middelen en dat hij niet in herstel wilde komen met een bepaald stafid. Zolang klager zich niet houdt aan de afdelingsregels is hij gebonden aan de opgelegde kamerbeperving. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat zij klager een nieuwe start, zonder kamerbepervingen, gunt bij een nieuwe kliniek, aangezien klager binnen [locatie Fivoor] vastloopt in zijn behandeling. De kans dat de kamerbeperving eraf gaat in de nieuwe kliniek is te verwachten en dat heeft in het kader van verplichte zorg de voorkeur.

De klachtencommissie is van oordeel dat de situatie, zoals deze nu binnen [locatie Fivoor] is, niet langer houdbaar is. Hoewel er geen directe incidenten zijn waargenomen, is wel duidelijk geworden dat klager erg gefixeerd is op een bepaald stafid. De beslissing vanuit [locatie Fivoor] tot overplaatsing van klager wordt daarom door de klachtencommissie als een logische en rechtvaardige maatregel gezien.

De klachtencommissie ziet dan ook voldoende grond om klager over te plaatsen naar [locatie 2 Fivoor]. Al het voorgaande in overweging nemende, beoordeelt de klachtencommissie de klacht inzake de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van de overplaatsing als **ongegron**d.

Schadevergoeding

Klager kan op grond van artikel 10:11 Wvggz de klachtencommissie verzoeken een schadevergoeding toe te kennen. De schadevergoeding dient naar billijkheid vastgesteld te worden. Klager heeft bij het indienen van zijn klacht geen gebruikgemaakt van het recht om een schadevergoeding te verzoeken. De klachtencommissie heeft derhalve het verzoek tot schadevergoeding niet in behandeling genomen.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht ongegrond.